

Súd: Okresný súd Prešov
Spisová značka: 19Csp/142/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8117215748
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 05. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Daniela Baranová
ECLI: ECLI:SK:OSPO:2018:8117215748.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prešov sudkyňou JUDr. Danielou Baranovou v právnej veci žalobkyne: B. B., C.. XX.X.XXXX, S. A. XX, XXX XX A.X., zastúpenej ADVOKÁTSKOU KANCELÁRIOU Mgr. Matúš Macko, so sídlom Karpatská 804/10, 089 01 Svidník proti žalovanému: Endepro, s.r.o. v likvidácii, so sídlom Mlynské nivy 49, 821 09 Bratislava, IČO: 35 805 731, zastúpenému De minimis, spol. s r.o. so sídlom Lovinského 22, 811 04 Bratislava, IČO: 36 868 949, o vydanie bezdôvodného obohatenia vo výške 894 eur, takto

rozhodol:

I. Žalovaný je p o v i n n ý vydať žalobkyni bezdôvodné obohatenie vo výške 825,58 eura s 5 % úrokmi z omeškania ročne od 21.9.2017 do zaplatenia do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

II. U r č u j e , že zmluvná podmienka v Zmluve o spotrebiteľskom úvere č. 475856586 z 20.10.2011, v ktorej je uvedený administratívny poplatok je n e p r i j a t e ľ n á a toho dôvodu n e p l a t n á .

III. U r č u j e , že zmluvná podmienka v Zmluve o zabezpečení splátok úveru č. 475856586 z 20.10.2011 v bode 1.2 „Zákazník sa zaväzuje, že za poskytnutie služby podľa odseku 1 zaplatí poskytovateľovi celkovú odmenu vo výške 494,40 eura, ktorá je tvorená súčtom administratívneho poplatku na úhradu v súvislosti s výberom splátok vo výške 10 % z celkovej odmeny a poplatku za výber splátok vo výške 90 % z celkovej odmeny. Zákazník sa zaväzuje splácať túto odmenu v 60 pravidelných splátok a to v týždenných splátkach okrem poslednej splátky vo výške 8,24 eura, poslednú splátku vo výške 8,24 eura počas doby splácania spotrebiteľského úveru uvedenej v zmluve o spotrebiteľskom úvere je n e p r i j a t e ľ n á a toho dôvodu n e p l a t n á .

IV. P r i z n á v a žalobkyni voči žalovanému náhradu vo výške 100 %, o ktorej výške bude rozhodnuté samostatným uznesením súdom prvej inštancie.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobkyňa sa žalobou podanou na tunajšom súde dňa 16.6.2017 domáhala voči žalovanému vydania bezdôvodného obohatenia vo výške 825,58 eura s 5 % úrokmi z omeškania ročne od 21.9.2017 a určenia, že zmluvná podmienka že zmluvná podmienka v Zmluve o spotrebiteľskom úvere č. 475856586, z 20.10.2011, v ktorej je uvedený administratívny poplatok, je neprijateľná a z tohto dôvodu neplatná., a určenia, že zmluvná podmienka v Zmluve o zabezpečení splátok úveru č. 475856586, z 20.10.2011, v bode 1.2: „Zákazník sa zaväzuje, že za poskytnutie služby podľa odseku 1 zaplatí Poskytovateľovi celkovú odmenu vo výške 494,40 eur, ktorá je tvorená súčtom administratívneho poplatku na úhradu v súvislosti s výberom splátok vo výške 10 % z celkovej odmeny a poplatku za výber splátok vo výške 90 % z celkovej odmeny. Zákazník sa zaväzuje splácať túto odmenu v 60 pravidelných splátkach a to v týždenných splátkach (okrem poslednej splátky) vo výške 8,24 eur a poslednú splátku vo výške

8,24 eur počas doby splácania spotrebiteľského úveru uvedenej v zmluve o spotrebiteľskom úvere.", je neprijateľná a z tohto dôvodu neplatná, pričom svoju žalobu odôvodnila tým, že „so žalovaným dňa 20.10.2011 uzavrela Zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. 475856586. Podľa zmluvy jej žalovaný poskytol spotrebiteľský úver vo výške 960,-- eur. V zmluve bol uvedený úrok vo výške 23,57 %, t.j. 138,22 eura, a administratívny poplatok vo výške 192,96 eura. Zároveň došlo k podpisu Zmluvy o zabezpečení splátok úveru, podľa ktorej mala zaplatiť za službu žalovaného spočívajúcu v preberaní splátok, odmenu vo výške 494,40 eura. Spolu teda mala zaplatiť za požičaných 960,-- eur, sumu 1 785,58 eura (navýšenie o 86 %). Žalovaného požiadala o zaslanie prehľadu platieb na predmetnú zmluvu, avšak tento na jej žiadosť zareagoval listom zo dňa 5.10.2016 s tým, že zákazníkom s ukončeným zmluvným vzťahom zmluvnú dokumentáciu neposkytuje. Z toho teda vyplýva, že žalovanému celý úver splatila, t.j. celkovo zaplatila 1 785,58 eura. Poukázala na to, že sa jedná o spotrebiteľský úver a zmluva o spotrebiteľskom úvere musí obsahovať náležitosti podľa § 9 ods. 2/ zák. č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov, platného a účinného v čase uzatvorenia úverovej zmluvy (ZoSÚ). Podľa ZoSÚ, zmluva o spotrebiteľskom úvere, okrem všeobecných náležitostí podľa OZ, musí obsahovať: druh spotrebiteľského úveru (§ 9 ods. 2 písm. a/ ZoSÚ), dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru (§ 9 ods. 2 písm. f/ ZoSÚ), ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov (§ 9 ods. 2 písm. j/ ZoSÚ), výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia (§ 9 ods. 2 písm. k/ ZoSÚ). Ročnou percentuálnou mierou nákladov sú celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom, vyjadrené ako ročné percento z celkovej výšky spotrebiteľského úveru. V predmetnej zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená výška RPMN 70,38 %. Avšak v skutočnosti je RPMN pri tomto úvere ďaleko vyššia. Žalovaný do výpočtu RPMN nezahrnul poplatok za zabezpečenie splátok úveru, aj keď tento má akcesorickú povahu vo vzťahu k hlavnému predmetu plnenia a navzájom spolu súvisia. Ak by žalovaný sporný poplatok do výpočtu RPMN zahrnul, vyšla by mu hodnota RPMN 228,65 %.

Poukázala ďalej na to, že podľa bodu 22 preambuly Smernice Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES z 23.apríla 2008 o zmluvách o spotrebiteľskom úvere, v členských štátoch, v ktorých sú takéto kombinované ponuky povolené, by spotrebiteľia mali byť pred uzavretím zmluvy o úvere informovaní o akýchkoľvek doplnkových službách, ktoré sú povinné na získanie úveru vo všeobecnosti alebo za ponúkaných podmienok. Náklady na tieto doplnkové služby by sa mali zahrnúť do celkových nákladov spojených s úverom.

Nemali by byť pochybnosti o tom, že zmluva, ktorú so žalovaným uzatvorila má formulárový charakter, ktorého znenie pripravil žalovaný. Zmluvná voľnosť na jej strane bola obmedzená len na dohodu o výške poskytnutého úveru, pričom všetky ostatné zmluvné podmienky, ako aj všetky dokumenty predložené spolu so spotrebiteľskou zmluvou, predstavujú diktát dodávateľa bez možnosti spotrebiteľa ovplyvniť ich obsah. Bolo jej povedané, že ak chce získať úver, musí podpísať všetky predložené listiny. Týmto spôsobom so žalovaným uzatvorila aj Zmluvu o zabezpečení splátok úveru. Nakoľko sa dostala do finančných problémov, tak vo finančnej tiesni bola nútená prijať aj neprimerané podmienky žalovaného. Neprimerané poplatky však len zväčšili jej finančnú tiesň. Nedokázala posúdiť neprijateľnosť poplatkov. Neprimerané poplatky obchádzajú neprimerané úroky. Za neoprávnené považuje poskytovanie úverov na základe poplatkov, ktoré sú neprijateľné, pretože sa nimi má platiť fiktívne plnenie žalovaného, resp. sa za uvedené poplatky neposkytlo skutočné plnenie alebo sú neprimerané. Práve poplatky navýšili spotrebiteľský úver do netolerovateľnej výšky. Poplatky sú v rozpore s dobrými mravmi. Úverovanie žalovaného má vážne trhliny a v skutočnosti ide o ťžernú cenu služby.

Z najnovších rozhodnutí v tomto smere dala do pozornosti rozsudok Krajského súdu Prešov sp. zn. 19Co/142/2016, z 8.12.2016, v ktorom sa súd vyjadril aj k sporným poplatkom používaných žalovaným. Administratívny poplatok nie je podmienkou individuálne dojednanou, pretože z formy zmluvy o spotrebiteľskom úvere je nesporné, že spotrebiteľ nemôže ovplyvniť jej obsah, aj keď má možnosť oboznámiť sa s ňou pred podpisom zmluvy (§ 53 ods. 2 OZ). Dôvodom neprijateľnosti tejto zmluvnej podmienky je jej neurčitost' v predmete plnenia. V zmluve sa nenachádza predmet vedľajšieho plnenia, iba cena vedľajšieho plnenia, t.j. administratívny poplatok. Zákon vyžaduje, aby bola zmluva vyhotovená v písomnej forme a teda sa nedá dodatočne určovať predmet plnenia spojený s administratívnym poplatkom. Plnenie za predmetnú zmluvnú podmienku je plnením, ktoré nie je v záujme spotrebiteľa, ale slúži výhradne záujmom veriteľa. Hrubá nerovnováha v právach a povinnostiach zmluvných strán

v neprospech spotrebiteľa spočíva v tom, že si žalovaný nárokuje poplatok za úkony, ktoré nie sú ich zákazníkom vopred známe, ani len svojim okruhom, kedy výška tohto poplatku značne prevyšuje sumu, ktorú má spotrebiteľ zaplatiť ako úrok a navyše je neprijateľné, aby poplatok za "niečo ako technickú podporu" závisel na výške poskytnutého úveru (v zásade 20,10 % z požičanej istiny). Žalovaný vôbec nevysvetľuje, prečo žiada vyšší poplatok od zákazníka, ktorý si požičiava vyššiu sumu, ako od toho, ktorému požičiava menej.

Odmena za zabezpečenie splátok úveru je neprimeraná a odporuje dobrým mravom. V skutočnosti nebola oboznámená s možnosťou splácať úver inou formou. Iba nepatrnú časť odmeny inkasuje obchodný zástupca, ktorý zabezpečuje kompletný servis tejto služby a zvyšnú časť približne 95 % používa žalovaný na neznámy účel.

Zmluva o zabezpečení splátok úveru je napriek svojmu zavádzajúcemu názvu zmluvou, ktorá zakladá povinnosť obchodného zástupcu osobne vyberať týždenné splátky za poskytnutý úver primárne v domácnosti dlžníka alebo na inom dohodnutom mieste. Táto služba je poskytovaná za odplatu vo výške 51,5 % z poskytnutej istiny úveru.

Poplatok za zabezpečenie splátok úveru je neprijateľný, pretože je netransparentný, neurčitý a neprimerane prevyšuje náklady na službu spojenú s hotovostným inkasovaním splátok. Žalovaný týmto poplatkom obchádza správny výpočet RPMN, čím dochádza ku klamaniu spotrebiteľa a nekalej obchodnej praxi. Žalovaný do zmluvy o zabezpečení splátok úveru zakomponoval odplatu, ktorá nebola individuálne dohodnutá. Výška poplatku nezávisí od trasy, ktorú musí obchodný zástupca žalovaného absolvovať, ale paradoxne od výšky poskytnutého úveru. Hotovostné splácanie principiálne nenamieta. Namieta len platby na rôzne výdavky žalovaného, ktoré nesúvisia s hotovostným inkasovaním splátok. Problém je vypuklý najmä z dôvodu, že len nepatrnú časť odmeny za zabezpečenie splátok úveru používa žalovaný na vykrytie tejto služby. Tým, že výšku odmeny stanovuje percentuálne z výšky úveru, potvrdzuje obchádzanie neprimeraných úrokov, ktoré fakticky navyšuje práve touto problematickou odmenou a neprimerane predražuje cenu úveru. Náklady obchodného zástupcu pritom prirodzene nemôžu byť závislé od výšky zinkasovanej splátky, no odmena za hotovostné splácanie je napriek tomu stanovená percentuálne z výšky poskytnutej istiny.

Totožná zmluvná podmienka za zabezpečenie splátok úveru zo strany žalovaného už bola všeobecnými súdmi určená za neprijateľnú. Neprijateľnosť takto vymedzených zmluvných podmienok predstavuje skutočnosť, že žalovaný ich s ňou individuálne nedojednal a tieto poplatky spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa. Sporné poplatky žalovaného poškodzujú spotrebiteľov najmä tým, že: poplatky v podstatnej časti nepredstavujú skutočné plnenie pre spotrebiteľov -neprimerane prevyšujú skutočné náklady za predmet spoplatnenia, sú neurčité, obchádzajú sa nimi spoločensky nežiadúce a neprijateľné neprimerané úroky, ktorých výška sa už dá označiť ako úžerná. Neprijateľnosť zmluvných podmienok musí byť posúdená objektívne a je zjavná zo zmluvy. Napáda hlavne neprimerané poplatky, ktorá navýšili cenu úveru na 86 %.

V súvislosti s bezúročnosťou a bezpoplatkovosťou úveru, neprijateľnými poplatkami a úžernou cenou úveru, vzniklo na strane žalovaného bezdôvodné obohatenie vo výške 825,58 eura. Bezdôvodné obohatenie žaluje vo výške rozdielu medzi platbami, ktoré vykonala v prospech žalovaného a výškou poskytnutého úveru.

O skutočnosti, že sa žalovaný na jej úkor bezdôvodne obohatil sa dozvedela od Združenia na ochranu občana spotrebiteľa HOOS v decembri 2016, kedy sa na neho obrátila so žiadosťou o poradenstvo ohľadom úverov od žalovaného. Až vtedy sa dozvedela, že zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje všetky povinné náležitosti, čo spôsobuje bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru.

Vo vzťahu k objektívnej premlčacej dobe poukázala na to, že súdy opakovane posúdili konanie dodávateľov, ktorí porušujú spotrebiteľské právo, ako úmyselné konanie, vedúce k ich bezdôvodnému obohateniu na úkor spotrebiteľov, čo má za následok desaťročnú objektívnu premlčaciu dobu. V tejto súvislosti dala do pozornosti napr. rozsudok Krajského súdu Prešov, sp. zn. 6Co/278/2015, z 21.9.2016; rozsudok Krajského súdu Prešov, sp. zn. 18Co/282/2015, zo 14.9.2016; rozsudok Krajského súdu Prešov, sp. zn. 20Co/240/2015, z 29.9.2016 a rozsudok Krajského súdu Prešov, sp. zn. 20Co/275/2016, z 28.2.2017.

2. Žalovaný s návrhom nesúhlasil a vo vyjadrení zo dňa 3.10.2017 namietal neprípustnosť určovacích výrokov s odkazom na ustanovenie § 137c a d) CSP a s poukazom na to, že zákonodarca vhodne doplnil zmenu v prípustnosti klasických určovacích žalôb o inštitút konania a abstraktnej kontroly v spotrebiteľských veciach podľa § 301 a nasl. CSP, pričom daná žaloba v časti II a III bodu petitu spadá do hypotézy právnej normy obsiahnutej v § 137d) CSP, ktorá ako pripomienku procesnej prípustnosti stanovuje, že ich prípustnosť je výslovne ustanovená v osobitnom predpise. Žalobkyňou podaná určovacia žaloba v bode II, III petitu, preto túto podmienku procesnej prípustnosti nespĺňa, preto

je neprípustná a už len z toho prednostného dôvodu by žaloba mala byť zamietnutá. Ďalej vzniesol námietku premlčania s tým, že žaloba bola podaná na súde 16.6.2017, pričom všetky plnenia poukázané žalobkyňou žalovanému boli poukázané pred viac ako dvoma rokmi pred podaním žaloby na súd. Poukázal na ustanovenie § 107 ods. 1 OZ.

V danom prípade sa podľa neho žalobkyňa dozvedela o všetkých skutkových okolnostiach potrebných pre uplatnenie nároku na súde aj o tom, kto sa obohatil a tiež v akom rozsahu najneskôr zaplacením poslednej plnenej splátky v 34.týždni roka 2012, k čomu došlo viac ako 2 roky pred podaním žaloby. Žaloba bola preto podaná oneskorene. Poukázal na rozhodnutia súdov, ktoré zastávajú názor, že subjektívna lehota v zmysle zákona plynie v období, kedy sa oprávnený subjekt dozvedel o bezdôvodnom obohatení povinného subjektu a o jeho výške a túto vedomosť je potrebné odvíjať od toho, kedy žalobca získal vedomosť o skutkových okolnostiach. Nie sú teda vôbec relevantné jeho právne znalosti, teda či vedel o príslušnej právnej úprave alebo judikatúre súdov. Poukázal aj na rozhodnutia súdov, ktoré zamietli prípustnosť včasného uplatnenia subjektívne premlčacej lehoty tohto nároku s ohľadom na skutočnosti, o ktorých sa dozvedeli v spotrebiteľskom združení. Vzniesol teda v danom prípade aj námietku premlčania nielen pre uplynutie subjektívnej premlčacej lehoty, ale aj z dôvodu uplynutia trojročnej objektívnej premlčacej lehoty, nakoľko medzi podaním žaloby na súd a zaplacením poslednej splátky, t.j. momentu, kedy najneskôr malo vzniknúť obohatenie na strane žalovaného, hoci žalovaný vylučuje, že k tomuto bezdôvodnému obohateniu došlo, k čomu došlo v 34.týždni roka 2012. K napádaným náležitostiam zmluvy o úvere poukazuje na to, že tieto dôvody sú zjavne bádateľné pre prehnaný formalizmus. Druh spotrebiteľského úveru sa nachádza špecifikovaný v bode 1 zmluvy o spotrebiteľskom úvere a doba trvania úveru a termín konečnej splatnosti sú uvedené na prvej strane zmluvy o úvere jednoznačne s poukazom na to, že zákon 129/2010 Z.z. používa pojem termín konečnej splatnosti a nie dátum. K výške, počtu a termínom splátok uviedol, že namietaná náležitosť je v zmluve o úvere uvedená na prvej strane, kde je definovaný počet splátok, výška každej splátky a splatnosť každej splátky. Poukázal v tejto veci aj na rozhodnutie vo veci Home Credit Slovakia a. s. proti Klára Bírová Súdneho dvora C-42/15. Ohľadom ročnej percentuálnej miery nákladov čerpaného úveru poukázal na to, že v danom prípade sa výška RPMN poskytovaného úveru nachádza špecifikovaná na prvej strane zmluvy o úvere, kde je explicitne uvedený tento údaj a to 70,38 %. Zo žiadneho výpočtu žalobkyne nie je zrejmé, aby išlo o výpočet nesprávny. Výpočet z internetovej kalkulačky nemožno akceptovať, pretože jednak nie je známe, s akými vzorcami pracuje, jednak neumožňuje zadať poslednú splátku v odlišnej výške od predošlých splátok ako v prípade daného úveru. Predpoklady pre výpočet RPMN sú uvedené v zmluve o úvere a zodpovedajú aj zákonu 129/2010 Z.z. čo sa týka výhrady, že do výpočtu RPMN mali byť započítané náklady na doplnkovú službu, žalovaný poukázal na to, že to je to v rozpore s § 2 písm. g) zákona č. 129/2010 Z.z., pretože povinne sa doplnkové služby započítavajú až s účinnosťou novely zákona účinnej od 23.12.2015. Vo vzťahu k neprijateľným zmluvným podmienkam žalovaný poukázal na to, že neprijateľná podmienka ako legislatívna skratka predstavuje ustanovenie zmluvy, ktoré spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa, pričom musia byť súčasne splnené nasledovné podmienky:

existencia zmluvy, ak zmluva nevznikla alebo medzičasom zanikla, táto podmienka splnená nie je;

konkrétne zmluvné ustanovenie, ktoré má spôsobovať značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa sa v zmluve musí nachádzať, ak sa takéto ustanovenie v zmluve nenachádza nemôže sa jednať o neprijateľnú podmienku;

ustanovenie zmluvy sa netýka predmetu alebo ceny plnenia.

Zo žaloby však vyplýva, že a) medzi sporovými stranami neexistuje a ani v čase podania žaloby neexistovala žiadna zmluva, b) žalobca sa domáha určenia neprijateľnosti ustanovenia, ktoré ustanovuje administratívny poplatok, hoci žalobca požaduje určiť za neprijateľnú zmluvnú podmienku ustanovenie, o ktorom sám tvrdí, že sa v Zmluve o úvere nenachádza - podľa žalovaného však neprijateľnou podmienkou nemôžu byť administratívne činnosti, ktorú sú vykonávané žalovaným v prospech žalobcu (v prospech žalovaného rozhodne nie sú), t. j. nejde o nerovnováhu v právach v neprospech spotrebiteľa, ale v prospech spotrebiteľa a túto chce paradoxne žalobca navrhovaným určením odstrániť - napriek tomu sa vyslovenia práve tohto domáha žalobca v bode II. petitu. Napokon, požadovaný výrok sa týka aj podmienky c), t. j. že sa jedná práve o predmet, resp. cenu plnenia (petit III.). Na základe vyššie uvedeného je zrejmé, že pre určenie neprijateľnosti zmluvných podmienok nebola splnená ani jedna z kumulatívnych troch zákonných podmienok.

Vo vzťahu k prijateľnosti administratívneho poplatku poukázal na to, že celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom sú špeciálnou definíciou odplaty za poskytnutie spotrebiteľského úveru. Odplátou za poskytnutie spotrebiteľského úveru preto nie je len úrok, ako tomu je pri zmluve o pôžičke podľa § 657 a nasl. OZ, kde je právna úprava veľmi elementárna, ale všetky náklady zahrnuté

v legálnej definícii celkových nákladoch spotrebiteľa (preto spotrebiteľa nezaujíma úroková sadzba, ale RPMN). Odplatom za poskytnutie spotrebiteľského úveru Zmluvou o úvere je tak iba dohodnutý úrok a administratívny poplatok.

Uviedol ďalej, že administratívny poplatok nie je neprijateľný aj z toho dôvodu, že

- zmluvné dojednanie o administratívnom poplatku je súčasťou hlavného cenového dojednania príslušnej zmluvy o úvere, teda by nemalo podliehať samostatnému súdnemu prieskumu jeho prijateľnosti, pretože v praxi žiadna zmluva o spotrebiteľskom úvere nemôže existovať bez jej administrácie/správy. Administratívny poplatok je pritom vyjadrený určito, jasne a zrozumiteľne, pretože je z neho zjavné, že je dojednaný za administráciu, teda správu úveru. Hlavné zmluvné dojednania nepodliehajú súdnemu prieskumu ich prijateľnosti podľa § 53 ods. 1 OZ;

- zmluvné dojednanie o administratívnom poplatku ani nespôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa.

Podľa Súdneho dvora EÚ pri posudzovaní kategórie „značnej nerovnováhy“ treba „zohľadniť právne predpisy uplatňované vo vnútroštátnom práve v prípade absencie dohody medzi zmluvnými stranami v tomto zmysle. Na základe takejto porovnávacej analýzy môže vnútroštátny súd posúdiť, či a prípadne do akej miery je právne postavenie spotrebiteľa vyplývajúce zo zmluvy nevýhodnejšie než právne postavenie zakotvené v platnom vnútroštátnom práve.“ (rozsudok Súdneho dvora EÚ zo 14. marca 2013, Mohamed Aziz, vec C-415/11 bod 68).

Poplatky za správu úveru boli zakázané až dňa 10. júna 2013 účinnosťou zákona č. 132/2013, do toho času boli dovolené a predpokladané § 2 písm. g) zákona č. 129/2010 Z. z. v spojení s § 39 ods. 1 písm. a) zákona č. 222/2004 Z. z..

Administratívny poplatok pritom nie je ani hypoteticky spôsobilý spôsobiť značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa, pretože spotrebiteľ, ktorý uzavrie zmluvu o spotrebiteľskom úvere vie, že za poskytnutie spotrebiteľského úveru bude povinný zaplatiť odplatu a vie, že v odplate sú zahrnuté náklady na správu spotrebiteľského úveru. Správu úveru vzhľadom na platné právne predpisy nemožno oddeliť od zmluvného vzťahu medzi veriteľom a spotrebiteľom, pričom táto činnosť je tak žalovaným realizovaná z prejavenej vôle spotrebiteľa uzavrieť zmluvu o spotrebiteľskom úvere.

Administratívny poplatok tiež nie je neprimerane vysoký, nakoľko je logické, že so správou úveru sú spojené značné reálne náklady a v podnikaní je prirodzené, že nákladová zložka podnikateľskej činnosti nebýva zanedbateľná.

Vo vzťahu k prijateľnosti odmeny za službu zabezpečenia splátok úveru poukázal na to, že doplnková zmluva je samostatnou akcesorickou zmluvou k Zmluve o úvere, no nie je podmienkou získania úveru. Doplnková zmluva obsahuje ustanovenia o predmete plnenia (čl. I, bod 1.1) a jeho cene (čl. I, bod 1.2), pričom obe sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne. Doplnková služba je nadštandardnou službou a je spoplatnená.

Doplnkové služby sú pritom a to nie len v rámci spotrebiteľským úverov na trhu úplne bežné a dokonca s nimi priamo počíta aj právna úprava (napr. § 2 písm. g) zákona č. 129/2010 Z. z.), pričom vzhľadom na ich doplnkový charakter je zrejmé, že vždy súvisia s nejakou hlavnou službou, čo však nemá žiadnu súvis ohľadne ich (ne)platnosti ako sa nesprávne domnieva žalobca.

Odmena za túto doplnkovú službu je cenovým dojednaním, ktoré bolo medzi účastníkmi konania dojednané pevnou sumou uvedenou v bode 1.2 doplnkovej zmluvy. Možnosť posudzovať primeranosť ceny existuje podľa rozhodnej právnej úpravy v súčasnosti len (i) v prípade uplatnenia opatrení na zamedzenie nežiaduceho cenového vývoja podľa § 4 zákona č. 18/1996 Z. z. o cenách v znení neskorších predpisov a (ii) v prípade skúmania výšky odplaty za úver (§ 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka). V prípade doplnkovej služby nejde o ani jeden z uvedených prípadov. Závery žalobcu o neprijateľnosti odmeny za doplnkovú službu, preto nemajú oporu v právnej úprave ani judikatúre Súdneho dvora EÚ.

Odmena za dojednanú službu je v doplnkovej zmluve hlavným zmluvným dojednaním, nejde teda o vedľajšie zmluvné dojednanie. To vylučuje aj možnosť súdu posudzovať primeranosť ceny tejto služby. Znamená to, že priamo zákon stanovuje, že ustanovenia o predmete plnenia a o cene plnenia nemôžu nikdy vyvolávať „nerovnováhu“, pretože ide o základné ustanovenia spotrebiteľských zmlúv, ktoré si spotrebiteľ vie ustrážiť. Dojednanie o cene, preto nemôže byť neprijateľnou zmluvnou podmienkou. Napokon samotná koncepcia ochrany pred neprijateľnými podmienkami slúži na ochranu pred nevyváženými vedľajšími dojednaniami, nie nad ochranu pred základnými dojednaniami týkajúcimi sa konkrétnej služby, poskytovanej spotrebiteľovi. Podporuje to aj právna doktrína, ktorá vylučuje preskúmvanie ceny plnenia: „ide o zabezpečenie právnej istoty aj na strane dodávateľov, že nebude

spochybňovaný výslovne dojednaný predmet zmluvy a jeho cena“ (napr. Vojčík, P. a kol.: Občiansky zákonník. Stručný komentár, Iura Edition, 2009, s. 192).

3. Súd vykonal dokazovanie výsluchom žalobkyne a oboznámením listinných dôkazov a to: zmluva o spotrebiteľskom úvere zo dňa 20.10.2011, zmluva o zabezpečení splátok úveru z 20.10.2011, vyjadrenie Providentu z 5.10.2016, pripojené rozsudky v obdobných právnych veciach, prehlásenia Združenia na ochranu spotrebiteľa HOOS z 24.4.2017, vyjadrenie žalovaného z 3.10.2017, replika žalobcu na jeho vyjadrenie z 26.2.2018 a duplika žalovaného z 12.3.2018 a zistil tento skutkový stav:

4. Žalobkyňa je fyzická osoba spotrebiteľka.

5. Právny predchodca žalovaného je vedený v Obchodnom registri Okresného súdu Bratislava I v oddieli Sro, vo vložke č. 23439/B s dňom zápisu 13.2.2001 v predmete činnosti o.i. administratívne služby.

6. Dňa 20.10.2011 uzavreli strany sporu formulárovú Zmluvu o spotrebiteľskom úvere číslo zmluvy 475856586 v zmysle zákona č. 129/2010 Z.z. a ako uvádza formulár - „Provident zákazníkovi poskytuje spotrebiteľský úver v sume 960 eur. Celkové náklady Zákazníka podľa § 2 písm. g) Zákona sú tvorené súčtom úroku a administratívneho poplatku, pričom úrok je vyjadrený úrokovou sadzbou 22,57 % p.a. zo sumy úveru, t.j. vo výške 138,22 eura a administratívny poplatok pevnou sumou 192,96 eur. Celkové náklady na základe údajov platných v čase uzatvorenia Zmluvy predstavujú ročnú percentuálnu mieru nákladov (ďalej len „RPMN“) vo výške 70,38 %, Celková čiastka podľa § 2 písm. h) zákona (ďalej len „dlžná suma“), ktorú je Zákazník povinný zaplatiť Providentu na základe Zmluvy, je tvorená súčtom úveru a celkových nákladov, pričom v čase uzatvorenia Zmluvy a pri predpoklade riadne a včasného plnenia dlhu, predstavuje sumu 1.291,18 eura. Priemerná hodnota RPMN vzťahujúca sa na úver poskytnutý na základe Zmluvy predstavuje 45,11 %. Zákazník splatí Providentu dlžnú sumu v 60 týždenných splátkach, pričom výška každej splátky dlžnej sumy od prvej po predposlednú je 21,52 eura a výška poslednej splátky dlžnej sumy je 21,50 eura. Úver sa za podmienok podľa tejto Zmluvy poskytuje na dobu 60 týždňov a termín splatnosti poslednej splátky a teda konečnej splatnosti úveru a dlžnej sumy je siedmy deň 60 týždňa po dni uzatvorenia Zmluvy.“

7. Dňa 20.10.2011 uzavreli strany sporu aj formulárovú Zmluvu o zabezpečení splátok úveru podľa § 51 Občianskeho zákonníka, pričom podľa bodu 1.1. a 1.2., tejto Zmluvy „Poskytovateľ sa zaväzuje, že zákazníkovi za odmenu podľa odseku 2 bude počas platnosti tejto zmluvy pravidelne poskytovať službu, spočívajúcu v prevzatí peňažnej hotovosti, určenej na úhradu splátky spotrebiteľského úveru, ktorý bol zákazníkovi poskytnutý na základe zmluvy č. 475856586 uzavretej medzi Zákazníkom a poskytovateľom, a v jej bezodkladnom použití na účely úhrady splátky spotrebiteľského úveru, a to spôsobom podľa zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Zákazník sa zaväzuje poskytnúť potrebnú súčinnosť. Prevzatie peňažnej hotovosti sa uskutoční v mieste trvalého pobytu Zákazníka alebo na inom mieste, určenom predchádzajúcou vzájomnou dohodou zmluvných strán.

Zákazník sa zaväzuje, že za poskytnutie služby podľa odseku 1 zaplatí Poskytovateľovi celkovú odmenu vo výške 494,40 eur. Zákazník sa zaväzuje splácať túto odmenu v 60 pravidelných splátkach vo výške 8,24 eura počas doby splácania spotrebiteľského úveru uvedenej v zmluve o spotrebiteľskom úvere. Odmena je splatná v hotovosti pri prevzatí splátky Poskytovateľom. Splatnosť prvej splátky nastáva 7. kalendárny deň po uzavretí tejto zmluvy“.

8. Z výsluchu žalobkyne súd zistil, že „má ukončené základné vzdelanie, v tom čase pracovala ako školníčka v škôlke so zárobkom 200 eur. Žila vtedy a doteraz žije s manželom a s dvomi dospelými synmi. Počula vtedy o týchto pôžičkách v televízii, potrebovali peniaze, tak zavolať. Pani prišla k nim domov, a keďže predtým žiadne zmluvy o pôžičkách, ani o úveroch neuzatvárala, v podstate nič nevedela ohľadom toho. Potrebovala 1.000 eur, ale tá pani mala so sebou akurát 960 eur, takže tieto peniaze jej dala. Nepamätá si, čo všetko vtedy podpisovala a ako podpisovala, len si pamätá, že keď jej vyplatila tú sumu a potom jej následne na to prišla zmluva, uvidela, koľko má vlastne zaplatiť a aké vysoké úroky tam teda sú, tak jej aj volala, aj bola z toho rozhorčená, ale si povedala, že ešte nejaké penále tam dajú, tak radšej to splácala. Čo sa týka zmluvy o zabezpečení splátok úveru, nepamätá si na takú zmluvu. V podstate tá pani chodila ku nej domov, ale jej platila za mesiac 100 eur, čiže ona nechodila týždenne, ale chodila raz za mesiac a ona jej dala tých 100 eur. Nepamätá si, aby jej boli vysvetľované nejaké veci ohľadom tejto zmluvy, ohľadom úroku a ostatných vecí. Keď tú sumu vyplatila a počula v televízii o tom, že Provident robil takéto veci so spotrebiteľmi, že od nich pýtal viac, tak zašla do spotrebiteľského

združenia a tam sa informovala ohľadom toho. Povedali jej, čo a ako, tak sa potom obrátila na súd. Toho času je už dôchodkyňa. Vyplatila celú sumu, ktorú mala podľa zmluvy zaplatiť. Toto je jediný spor, ktorý vedie a toto bol aj jediný úver, ktorý brala. Nič také predtým nebrala a nič také nebrala ani potom. Na otázku, či jej obchodná zástupkyňa ponúkla aj inú možnosť splácania úveru, než že bude chodiť po peniaze ku nej domov, uviedla, že si nič také nepamätá, aby jej to bola povedala. Povedala len to, že bude chodiť zástupkyňa raz do týždňa si pre peniaze. Jej to práveže nevyhovovalo, tak jej hovorila, či by nemohla chodiť raz do mesiaca, že jej dá za celý mesiac túto splátku. Nič od nej v súvislosti s touto zmluvou nežiadala táto obchodná zástupkyňa, ani potvrdenie o jej príjme, ani nič nezisťovala“.

9. Podľa Prehlásenia Združenia na ochranu občana spotrebiteľa HOOS zo dňa 24.4.2017 sa obrátila žalobkyňa na združenie s tým, že potrebuje poradiť s úvermi, ktoré má od nebankovej spoločnosti Provident Financial.

Telefonicky ich kontaktovala v mesiaci august 2016 a dohodla si stretnutie v sídle nášho Združenia, kedy doložila podklady, ktoré mala k dispozícii. Vzhľadom na to, že nemala všetky potrebné doklady informovali ju, že je potrebné ich zabezpečiť. Po zabezpečení dokladov sa uskutočnilo stretnutie v mesiaci december 2016 a vtedy aj doložila podklady týkajúce sa úveru od spoločnosti Provident Financial, s.r.o. Po oboznámení sa s podkladmi, ktoré predložila - zmluvu o úvere č. 475856586 z 20.10.2011, ju informovali o náležitostiach spotrebiteľských zmlúv, o neprimeraných odplatách a úrokoch za úvery, ktoré sú v rozpore s dobrými mravmi, o rozhodnutiach súdov, či už slovenských súdov, alebo aj s rozhodnutiami súdneho dvora, ktoré sa týkajú sa spotrebiteľských zmlúv, resp. toho, že spotrebiteľ má právo sa brániť voči nekalým obchodnými podmienkam, že súd má zohľadniť to, že priemerný spotrebiteľ nedokáže posúdiť neprijateľnosť zmluvných podmienok v spotrebiteľských zmlúv a že súd má skúmať ex offio, teda z úradnej povinnosti tieto podmienky, či sú prijateľné alebo neprijateľné. Taktiež sme ju informovali o Smernici Rady 93/13/EHS z roku 1993, ktorá sa venuje práve spotrebiteľom a spotrebiteľským zmlúvám.

10. Rozsudkom Krajského súdu v Bratislave zo dňa 11.4.2017 č.k. 5S 204/15-44, súd konal o žalobe žalovaného proti Slovenskej obchodnej inšpekcii o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. SK/0180/99/2015 zo dňa 15.06.2015 v spojení s rozhodnutím orgánu verejnej správy prvého stupňa č. P/0323/02/2014 zo dňa 23.01.2015, tak že žalobu zamietol.

Z odôvodnenia tohto rozsudku vyplýva, že dňa 26.6.2014 a 07.08.2014 bola inšpektormi Inšpektorátu SOI so sídlom v Trnave vykonaná kontrola v prevádzkach Provident Financial, s.r.o. Trnava. Kontrola bola zameraná na prešetrenie podnetu spotrebiteľa č. 414/2014 poukazujúceho na nekalé obchodné praktiky obchodných zástupcov účastníka konania, ktorý pri uzatváraní zmluvy o spotrebiteľskom úvere spotrebiteľom neumožnil uzavrieť úverovú zmluvu bez doplnkovej služby, ktorá spočíva vo vyberaní splátok priamo v domácnosti spotrebiteľa prostredníctvom obchodného zástupcu, pričom táto služba neprimerane zvyšuje náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.

Za účelom prešetrenia predmetného podania sa inšpektori SOI dňa 26.06.2014 dostavili do prevádzkarne účastníka konania do pobočky spoločnosti Provident Financial, s.r.o. Trnava. Inšpektori SOI vystupujúci v anonymite požadovali úver vo výške 700 eur, alternatívne 800 eur a žiadali, aby im zamestnankyňa účastníka konania údaje o výške splátok a dobe splácania poskytla písomne, zamestnankyňa prítomná pri kontrole na čistý hárok papiera uviedla možnosti. Predmetná písomnosť tvorí prílohu inšpekčného záznamu zo dňa 26.06.2014. Informácie o úvere neboli inšpektorom poskytnuté prostredníctvom formulára pre štandardné informácie o spotrebiteľskom úvere v zmysle § 4 zákona č. 129/2010 Z.z. Zamestnankyňa pri informovaní spotrebiteľov - inšpektorov o možnosti uzavretia zmluvy o úvere a osobnom výbere splátok uviedla, že sa jedná o jediný možný spôsob úhrady splátok, avšak opomenula uviesť informáciu o tom, že hotovostné vyberanie splátok obchodnou zástupkyňou jedenkrát týždenne je vykonávané na základe zmluvy o dobrovoľnej doplnkovej službe zabezpečenia splátok úveru, ktorá je spoplatnená a zaťažuje spotrebiteľa neprimerane vysokým poplatkom za poskytnutú službu.

11. Zamestnankyňa účastníka konania pri kontrole vykonanej dňa 07.08.2014 inšpektorom predložila zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. 609542130 zo dňa 10.06.2014, platnosť verzie od 01.06.2014, vrátane zákaznickej karty, s výškou úveru 300 eur, s dobou splácania 60 týždňov, splácania formou doplnkovej služby zabezpečenia splátok úveru a to, Zmluvou o zabezpečení splátok úveru zo dňa 10.06.2014 z celkovou odmenou vo výške 154,50 eur, ktoré sa účastník konania zaväzuje za odmenu spotrebiteľov počas splatnosti tejto zmluvy pravidelne poskytovať službu spočívajúcu v prevzatí peňažnej sumy určenej na úhradu splátky spotrebiteľského úveru a spotrebiteľ sa zaväzuje splácať túto odmenu v šesťdesiatich pravidelných splátkach a to v 59 týždenných splátkach vo výške 2,57 eur a

poslednú splátku vo výške 2,87 eur počas doby splácania spotrebiteľského úveru uvedenej zmluve o spotrebiteľskom úvere.

Podľa tohto rozhodnutia porušenie súd vidí v tom, že žalobca nedodrжал zákaz použitia nekalej obchodnej praxi, ktorá je v rozpore s požiadavkami odbornej starostlivosti, ktorú možno rozumne očakávať od predávajúceho pri konaní vo vzťahu k spotrebiteľovi, zodpovedajúcej čestnej obchodnej praxi, alebo všeobecnej zásade dobrej viery uplatňovanej v jeho činnosti a podstatne narušuje, alebo môže narušiť ekonomické správanie priemerného spotrebiteľa vo vzťahu k produktu, ku ktorému sa dostane, alebo ktorému je adresovaná a ak prihliadnutím na ich charakter, okolnosti a obmedzenia komunikačného prostriedku opomenie podstatnú informáciu, ktorú primeraný spotrebiteľ potvrdzuje v závislosti od kontextu na to, aby urobil rozhodnutie o obchodnej transakcii, ktoré by inak neurobil.

Informácie o úvere neboli inšpektorom SOI poskytnuté prostredníctvom formulára pre štandardné informácie o spotrebiteľskom úvere v zmysle § 4 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov. Zamestnankyňa účastníka konania pri informovaní inšpektorov SOI o možnosti uzavretia zmluvy o úvere a o osobnom výbere splátok uviedla, že sa jedná o jediný možný spôsob úhrady splátok, avšak opomenula uviesť informáciu o tom, že hotovostné vyberanie splátok obchodnou zástupkyňou, jedenkrát týždenne je vykonávané na základe zmluvy o dobrovoľnej doplnkovej službe zabezpečenia splátok úveru, ktorá je spočítaná a zaťažuje spotrebiteľa neprimerane vysokým poplatkom za poskytnutú službu.

Uvedeným konaním žalobca porušil už vyššie spomenutý § 7 ods. 1, § 4 ods. 2 písm. c), § 7 ods. 2 písm. a), b), § 8 ods. 3 zákona o ochrane spotrebiteľa, ktorý mu ako predávajúcemu zakazuje používať nekalú obchodnú prax, pričom obchodná praktika sa považuje za nekalú, ak je v rozpore s požiadavkami odbornej starostlivosti, ktorú možno rozumne očakávať od predávajúceho pri konaní vo vzťahu k spotrebiteľovi.

12. Na základe takto zisteného skutkového stavu súd právne uzatvára:

13. Predmetom konania je nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia podľa § 451 a nasl. OZ a určovacie nároky žalobkyne na určenie neprijateľnosti zmluvných podmienok, ktoré právne nároky je potrebné posúdiť podľa ustanovení zákony č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení platnom a účinnom v čase uzavretia zmluvy o úvere a zmluvy o zabezpečení splátok (ZoSÚ) s prihliadnutím na úpravu spotrebiteľských zmlúv podľa §§ 52 a nasl. Občianskeho zákonníka (OZ).

14. Podľa § 52 OZ, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

15. Podľa § 52a OZ, ak sú uzavreté viaceré spotrebiteľské zmluvy pri tom istom rokovaní alebo sú zahrnuté do jednej listiny, posudzuje sa každá z týchto zmlúv samostatne.

Ak však z povahy zmlúv alebo stranám známeho účelu zmlúv uvedených v odseku 1 pri ich uzavretí zrejme vyplýva, že tieto zmluvy sú od seba vzájomne závislé, vznik každej z týchto zmlúv je podmienkou vzniku ostatných zmlúv. Zánik jednej z týchto zmlúv iným spôsobom než splnením alebo spôsobom nahrádzajúcim splnenie spôsobuje zánik ostatných závislých zmlúv, a to s obdobnými právnymi účinkami.

16. Podľa § 53 OZ, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len „neprijateľná podmienka“). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu

plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

Za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah.

Ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané.

Za neprijateľné podmienky uvedené v spotrebiteľskej zmluve sa považujú najmä ustanovenia, ktoré

- a) má spotrebiteľ plniť a s ktorými sa nemal možnosť oboznámiť pred uzavretím zmluvy,
- b) dovoľujú dodávateľovi previesť práva a povinnosti zo zmluvy na iného dodávateľa bez súhlasu spotrebiteľa, ak by prevodom došlo k zhoršeniu vymožitelnosti alebo zabezpečenia pohľadávky spotrebiteľa,
- c) vylučujú alebo obmedzujú zodpovednosť dodávateľa za konanie alebo opomenutie, ktorým sa spotrebiteľovi spôsobila smrť alebo ujma na zdraví,
- d) vylučujú alebo obmedzujú práva spotrebiteľa pri uplatnení zodpovednosti za vady alebo zodpovednosti za škodu,
- e) umožňujú dodávateľovi, aby spotrebiteľovi nevydal ním poskytnuté plnenie aj v prípade, ak spotrebiteľ neuzavrie s dodávateľom zmluvu alebo od nej odstúpi,
- f) umožňujú dodávateľovi odstúpiť od zmluvy bez zmluvného alebo zákonného dôvodu a spotrebiteľovi to neumožňujú,
- g) oprávňujú dodávateľa, aby bez dôvodov hodných osobitného zreteľa vypovedal zmluvu uzavretú na dobu neurčitú bez primeranej výpovednej lehoty,
- h) prikazujú spotrebiteľovi, aby splnil všetky záväzky aj vtedy, ak dodávateľ nespĺnil záväzky, ktoré vznikli,
- i) umožňujú dodávateľovi jednostranne zmeniť zmluvné podmienky bez dôvodu dohodnutého v zmluve,
- j) určujú, že cena tovaru alebo služieb bude určená v čase ich splnenia, alebo dodávateľa oprávňujú na zvýšenie ceny tovaru alebo služieb bez toho, aby spotrebiteľ mal právo odstúpiť od zmluvy, ak cena dohodnutá v čase uzavretia zmluvy je podstatne prekročená v čase splnenia,
- k) požadujú od spotrebiteľa, ktorý nespĺnil svoj záväzok, aby zaplatil neprimerane vysokú sumu ako sankciu spojenú s nespĺnením jeho záväzku,
- l) obmedzujú prístup k dôkazom alebo ukladajú spotrebiteľovi povinnosti niesť dôkazné bremeno, ktoré by podľa práva, ktorým sa riadi zmluvný vzťah, mala niesť iná zmluvná strana,
- m) v prípade čiastočného alebo úplného nespĺnenia záväzku zo strany dodávateľa neprimerane obmedzujú alebo vylučujú možnosť spotrebiteľa domáhať sa svojich práv voči dodávateľovi vrátane práva spotrebiteľa započítať pohľadávku voči dodávateľovi,
- n) spôsobujú, že platnosť zmluvy uzatvorenej na dobu určitú sa po uplynutí obdobia, na ktorú bola zmluva uzavretá, predĺži, pričom spotrebiteľovi priznávajú neprimerane krátke obdobie na prejavenie súhlasu s predĺžením platnosti zmluvy,
- o) ktoré oprávňujú dodávateľa rozhodnúť o tom, že jeho plnenie je v súlade so zmluvou, alebo ktoré priznávajú právo zmluvu vykladať iba dodávateľovi,
- p) obmedzujú zodpovednosť dodávateľa, ak bola zmluva uzavretá sprostredkovateľom, alebo vyžadujú uzavretie zmluvy prostredníctvom sprostredkovateľa v osobitnej forme,
- r) vyžadujú v rámci dojednanej rozhodcovskej doložky od spotrebiteľa, aby spory s dodávateľom riešil výlučne v rozhodcovskom konaní.

Neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

17. Podľa § 2 ZoSÚ, na účely tohto zákona sa rozumie

- a) spotrebiteľom fyzická osoba, ktorej je ponúkaný alebo bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania,
- b) veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti,
- c) iným veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje úvery alebo pôžičky, ktoré nie sú spotrebiteľským úverom, v rámci svojej podnikateľskej činnosti, s výnimkou banky, pobočky zahraničnej banky a finančnej inštitúcie podľa osobitného predpisu,6) <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20110101.html>>
- d) zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom,

- e) povoleným prečerpaním forma spotrebiteľského úveru, ktorý umožňuje spotrebiteľovi disponovať s peňažnými prostriedkami nad rámec aktuálneho zostatku jeho platobného účtu, ktorý má vedený u veriteľa,
- f) prekročením automaticky prijaté prečerpanie, pri ktorom veriteľ umožňuje spotrebiteľovi disponovať peňažnými prostriedkami nad rámec aktuálneho zostatku na platobnom účte spotrebiteľa alebo nad rámec dohodnutého povoleného prečerpania,
- g) celkovými nákladmi spotrebiteľa spojenými so spotrebiteľským úverom všetky náklady vrátane úrokov, provízií, daní a poplatkov akéhokoľvek druhu, ktoré musí spotrebiteľ zaplatiť v súvislosti so zmluvou o spotrebiteľskom úvere a ktoré sú veriteľovi známe, okrem notárskych poplatkov; do celkových nákladov patria aj náklady na doplnkové služby súvisiace so zmluvou o spotrebiteľskom úvere, a to najmä poistné, ak spotrebiteľ musí navyše uzavrieť zmluvu o poskytnutí takejto doplnkovej služby, aby získal spotrebiteľský úver alebo aby ho získal za ponúkaných podmienok,
- h) celkovou čiastkou, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, súčet celkovej výšky spotrebiteľského úveru a celkových nákladov spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom,
- i) ročnou percentuálnou mierou nákladov celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom, vyjadrené ako ročné percento z celkovej výšky spotrebiteľského úveru podľa § 19 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20110101.html>>,
- j) úrokovou sadzbou spotrebiteľského úveru úroková sadzba vyjadrená ako fixné alebo variabilné percento, ktoré sa na ročnom základe uplatňuje z výšky čerpaného spotrebiteľského úveru,
- k) fixnou úrokovou sadzbou spotrebiteľského úveru jedna úroková sadzba spotrebiteľského úveru dohodnutá medzi veriteľom a spotrebiteľom v zmluve o spotrebiteľskom úvere na celú dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo viac úrokových sadzieb spotrebiteľského úveru dohodnutých medzi veriteľom a spotrebiteľom v zmluve o spotrebiteľskom úvere na čiastkové obdobia s výhradným použitím fixného konkrétneho percenta; ak v zmluve o spotrebiteľskom úvere nie sú stanovené všetky úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, úroková sadzba spotrebiteľského úveru sa považuje za fixnú iba na tie čiastkové obdobia, na ktoré sú úrokové sadzby spotrebiteľského úveru určené výhradne použitím fixného konkrétneho percenta dohodnutého pri uzavretí zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- l) celkovou výškou spotrebiteľského úveru maximálna výška alebo súčet všetkých finančných prostriedkov poskytnutých na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- m) trvanlivým médiom každý prostriedok, ktorý umožňuje uloženie informácií spôsobom prístupným na používanie v budúcnosti na časové obdobie zodpovedajúce účelom informácií a ktorý umožňuje verné reprodukovanie uložených informácií.

18. Podľa § 3 ods. 2 ZoSÚ, ak je podmienkou na získanie spotrebiteľského úveru alebo na jeho získanie za ponúkaných podmienok aj uzavretie zmluvy o doplnkovej službe súvisiacej so zmluvou o spotrebiteľskom úvere, najmä poistnej zmluvy, a ak náklady súvisiace s touto službou nemožno určiť vopred, uvedie sa v reklame zrozumiteľne, stručne a zreteľne aj informácia o povinnosti uzavrieť aj zmluvu o doplnkovej službe.

Ustanoveniami odsekov 1 a 2 nie sú dotknuté ustanovenia osobitného predpisu.8) <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20110101.html>>

19. Podľa § 4 ZoSÚ, veriteľ alebo finančný agent⁹⁾ <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20110101.html>> je povinný v dostatočnom časovom predstihu pred uzavretím zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo pred prijatím ponuky o spotrebiteľskom úvere poskytnúť spotrebiteľovi v súlade so zmluvnými podmienkami ponúkanými veriteľom alebo požiadavkami spotrebiteľa informácie o

- a) druhu spotrebiteľského úveru,
- b) veriteľovi, prípadne finančnému agentovi spotrebiteľského úveru, v rozsahu obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, prípadne finančného agenta, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresa trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa alebo finančného agenta, ak ide o fyzickú osobu,
- c) celkovej výške, konkrétnej mene ponúkaného spotrebiteľského úveru a podmienkach jeho čerpania,
- d) dobe trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termíne konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru,
- e) tovare alebo službe, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a o cene tovaru alebo poskytnutej službe, ak ide o spotrebiteľský úver vo forme odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu alebo o zmluvu o viazanom spotrebiteľskom úvere,
- f) úrokovej sadzbe spotrebiteľského úveru, podmienkach, ktoré upravujú jej uplatňovanie, indexe alebo referenčnej úrokovej sadzbe, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj o časových obdobiach, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru,

podmienkach a spôsobe vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru,

g) celkovej čiastke, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, a o ročnej percentuálnej miere nákladov znázornenej pomocou reprezentatívneho príkladu, v ktorom sa uvedú všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov; pri poskytovaní týchto informácií je veriteľ povinný zohľadniť

1.návrh podmienok poskytnutia spotrebiteľského úveru, ktoré veriteľovi oznámil spotrebiteľ, vrátane dĺžky trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a celkovú výšku spotrebiteľského úveru,

2.či zmluva o spotrebiteľskom úvere umožňuje rozličné spôsoby čerpania spotrebiteľského úveru s rôznymi poplatkami alebo úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru a veriteľ používa predpoklad uvedený v prílohe č. 2 časti II písm. b) <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20110101.html>>; v takom prípade musí veriteľ uviesť, že iné mechanizmy čerpania spotrebiteľského úveru môžu viesť k vyššej ročnej percentuálnej miere nákladov,

h)výške, počte a termínoch splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadne o poradí, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia,

i) poplatkoch za vedenie jedného alebo viacerých účtov, na ktorých sa zaznamenávajú platobné operácie a čerpania, ak je otvorenie účtu povinné, o poplatkoch za používanie platobných prostriedkov na platobné operácie a čerpania, iných poplatkoch vyplývajúcich zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere a o podmienkach, za ktorých sa tieto poplatky môžu zmeniť,

j) výške poplatkov hradených spotrebiteľom za úkony notára pri uzavretí zmluvy o spotrebiteľskom úvere, ak sú veriteľovi známe,

k) povinnosti uzavrieť zmluvu o doplnkovej službe súvisiacej so zmluvou o spotrebiteľskom úvere, najmä poistenie, ak uzavretie takej zmluvy je povinné na získanie spotrebiteľského úveru alebo na jeho získanie za ponúkaných podmienok,

l) úrokovej sadzbe, ktorá sa použije v prípade omeškania spotrebiteľa s platením splátok, a spôsobe jej úpravy a prípadných poplatkoch pri neplnení zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

m) následkoch nesplácania spotrebiteľského úveru,

n) veriteľom vyžadovanom zabezpečení alebo poistení,

o) práve na odstúpenie od zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

p) práve na splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti, postupe pri takom splatení spotrebiteľského úveru, práve veriteľa na náhradu nákladov spojených so splatením spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti a spôsobe určenia ich výšky,

q) práve spotrebiteľa na okamžité a bezplatné informácie o výsledku nahliadnutia veriteľa do príslušnej databázy na účely posúdenia jeho schopnosti splácať spotrebiteľský úver,

r) práve spotrebiteľa dostať na vlastnú žiadosť a bezplatne jedno vyhotovenie návrhu zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

s) dobe, počas ktorej je veriteľ viazaný informáciami poskytovanými pred uzavretím zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

t) priemernej hodnote ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver zverejnenej podľa § 21 ods. 2 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20110101.html>> za príslušný kalendárny štvrtrok.

20. Veriteľ alebo finančný agent je povinný poskytnúť spotrebiteľovi primerané vysvetlenie, aby mohol posúdiť, či ponúkaná zmluva o spotrebiteľskom úvere spĺňa jeho potreby a zodpovedá jeho finančnej situácii, a to aj objasnením informácií, ktoré sa poskytujú pred uzavretím zmluvy podľa odseku 1, základných vlastností ponúkaných úverových produktov a konkrétneho vplyvu, ktorý môžu mať na spotrebiteľa, vrátane dôsledkov neplnenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere spotrebiteľom.

21. Veriteľ je povinný zabezpečiť odbornú spôsobilosť svojich zamestnancov, ktorí prichádzajú do styku s neprofesionálnym klientom.13) <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20110101.html>>

22. Podľa § 7 ZoSÚ, veriteľ je pred uzavretím zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo pred zmenou tejto zmluvy spočívajúcej v navýšení spotrebiteľského úveru povinný posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, pričom berie do úvahy najmä dobu, na ktorú sa poskytuje spotrebiteľský úver, výšku spotrebiteľského úveru, príjem spotrebiteľa a prípadne aj účel spotrebiteľského úveru. Povinnosť podľa prvej vety sa považuje za splnenú, ak je splatenie

spotrebiteľského úveru v celom rozsahu zabezpečené peňažnými prostriedkami alebo cennými papiermi; tým nie je dotknuté ustanovenie § 17 ods. 3 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20110101.html>>.

23. Spotrebiteľ je povinný poskytnúť veriteľovi na jeho žiadosť údaje potrebné na posúdenie schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver; tým nie je dotknuté právo veriteľa využívať informácie o spotrebiteľovi z príslušnej databázy za podmienok ustanovených osobitným zákonom.17) <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20110101.html>>

24. Podľa § 9 ods. 2 ZoSÚ, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/1964/40/>>18) <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20110101.html>> musí obsahovať tieto náležitosti:

- a) druh spotrebiteľského úveru,
- b) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu; ak je zmluvnou stranou aj finančný agent, zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje aj údaje o ňom v rozsahu údajov ako u veriteľa, podľa toho, či ide o finančného agenta právnickú osobu alebo fyzickú osobu,
- c) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,
- d) meno, priezvisko a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa,
- e) identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke právo k tovaru alebo službe neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomuto tovaru alebo službe spotrebiteľom,
- f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru,
- g) celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,
- h) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo služby, ak ide o spotrebiteľský úver vo forme odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu alebo ak ide o zmluvu o viazanom spotrebiteľskom úvere,
- i) úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru,
- j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,
- k) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia,
- l) právo spotrebiteľa vyžiadať si výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky podľa odseku 5, ak sa amortizuje istina na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere na dobu určitú, a to bezplatne a kedykoľvek počas celej doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- m) súhrnný prehľad, ktorý obsahuje lehoty a podmienky splácania úrokov a súvisiacich pravidelných a nepravidelných poplatkov, ak sa poplatky a úroky majú platiť bez amortizácie istiny,
- n) prípadne poplatky za vedenie jedného alebo viacerých účtov, na ktorých sa zaznamenávajú platobné transakcie a čerpania, ak je otvorenie účtu povinné, spoločne s poplatkami za používanie platobných prostriedkov na platobné transakcie a čerpania a inými poplatkami vyplývajúcimi zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere a podmienkami, za akých sa tieto poplatky môžu zmeniť,
- o) úrokovú sadzbu, ktorá sa použije v prípade omeškania spotrebiteľa s platením splátok, a spôsob jej úpravy a prípadné poplatky pri neplnení zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- p) upozornenie týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru,
- q) veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie,
- r) výšku poplatkov hradených spotrebiteľom za úkony notára, ak sú veriteľovi známe,
- s) informácie o právach podľa § 15 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20110101.html>> a podmienky ich uplatnenia,
- t) právo na splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti, postup pri takom splatení spotrebiteľského úveru a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského

úveru pred lehotou splatnosti podľa § 16 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20110101.html>>,

u) spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

v) informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

w) právo na odstúpenie od zmluvy o spotrebiteľskom úvere, lehotu, počas ktorej možno toto právo uplatniť, a ďalšie podmienky jeho vykonania vrátane informácie o povinnosti spotrebiteľa zaplatiť čerpanú istinu a príslušný úrok podľa § 13 ods. 3 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20110101.html>>, ako aj o výške úroku za deň alebo o spôsobe jej výpočtu,

x) názov a adresu príslušného kontrolného orgánu podľa § 23 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20110101.html>>,

y) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 21 ods. 2 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20110101.html>> za príslušný kalendárny štvrťrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrťrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrťrok.

25. Podľa § 11 ZoSÚ, poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak

a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20110101.html>> a neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k) <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20110101.html>>, r) <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20110101.html>> a y) <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20110101.html>> a § 10 ods. 1 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20110101.html>>,

b) je v zmluve o spotrebiteľskom úvere uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa.

Ak veriteľ nekonal s odbornou starostlivosťou podľa § 7 ods. 1 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20110101.html>>, nie je oprávnený vyžadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru.

26. Podľa § 451 Občianskeho zákonníka, kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať.

Bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

27. Podľa § 107 Občianskeho zákonníka, právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia sa premlčí za dva roky odo dňa, keď sa oprávnený dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil. (subjektívna lehota)

Najneskôr sa právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia premlčí za tri roky, a ak ide o úmyselné bezdôvodné obohatenie, za desať rokov odo dňa, keď k nemu došlo. (objektívna lehota)

28. Vo vzťahu k námietke, že termín konečnej splatnosti bol uvedený, súd poukazuje na to, že v zmysle ustálenej praxe súdov, určenie konečnej splatnosti: siedmy deň 60. týždňa po dni uzavretia zmluvy - nemožno považovať za súladné s dotknutým ustanovením zákona o spotrebiteľských úveroch, keď významom tohto ustanovenia bolo, aby spotrebiteľ už pri podpise zmluvy bol informovaný o tom, ako dlho je povinný plniť svojej povinnosti vyplývajúce mu zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Vyžaduje sa teda presná časová, dátumová, špecifikácia konečnej splatnosti úverov, ktorá je dodávateľom určená na základe vstupných údajov. Pokiaľ teda samotná zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje údaj o konečnej splatnosti úveru, nemožno mať zato, že tento nedostatok možno nahradiť apelovaním na potencionálnu aktivitu spotrebiteľa vedúcu k určeniu konečnej splatnosti spotrebiteľského úvere matematickými operáciami s iných spotrebiteľskej zmluve dostupných údajov. Naopak, je potrebné trvať na tom, že konečná splatnosť spotrebiteľského úveru musí byť určená konkrétnym časovým okamihom zreteľne tak, aby spotrebiteľ mohol pred vstupom do úverového vzťahu zohľadniť aj dĺžku jeho riadneho trvania, a tým uskutočniť najvhodnejšiu voľbu medzi viacerými úverovými produktmi, resp. dodávateľmi. K uvedenému záveru sa priklonil nielen Krajský súd v Prešove, ale aj krajské súde v odôvodnení rozsudkov Krajského súdu Banská Bystrica sp. zn. 16Co/315/2012 zo dňa 10. 12. 2012,

sp. zn. 17Co/151/2012 zo dňa 19. 09. 2012, Krajského súdu v Trnave sp. zn. 11Co/101/2013 zo dňa 22.05. 2013.

29. Vo vzťahu k určovacím výrokom súd poukazuje na to, že zákon č. 129/2010 Z.z. bol doplnený v § 11 o odsek 4, ktorý znie: Spotrebiteľ sa môže pred súdom domáhať určenia neplatnosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo určenia bezúročnosti a bezpoplatkovosti poskytnutého spotrebiteľského úveru žalobou. 18ba). Poznámka pod čiarou k odkazu 18ba znie: 18ba) § 137 ods. c) a d) Civilného sporového poriadku.

Z tohto dôvodu je nedôvodná námietka žalovaného ohľadom neprípustnosti určovacej žaloby a nedostatku naliehavého právneho záujmu.

30. Vo vzťahu k administratívne poplatku, súd poukazuje na ustálenú prax súdov v obvode tohto súdu, ktoré judikujú, že takáto zmluva je neprijateľnou zmluvnou podmienkou.

Poplatok, ktorý má pokryť náklady na správu úveru však nemôže byť ovplyvnený výškou úveru a to vedie k záveru o tom, že žalovaný týmto pomerne sofistikovaným spôsobom sa snažil opticky vyvolať dojem výhodnosti úveru pre nízku úrokovú sadzbu, aj keď v skutočnosti administratívny poplatok odvíjajúci sa od výšky úveru vo svojej podstate predstavuje úrok. Poplatok 192,96 eur predstavuje viac ako 20 % z úveru. Splatnosť úveru pritom bola dohodnutá o niečo viac ako na jeden rok, to znamená, že v skutočnosti úroková sadzba by činila nie dohodnutých 23,57%, ale o výšku podstatne prevyšujúcu dvojnásobnú sadzbu obdobných úverov v bankách, keďže podľa internetovej stránky NBS v októbri 2011 pri spotrebiteľskom úvere od jedného do piatich rokov činila ročná priemerná úroková sadzba 10,71 %, teda by išlo nepochybne o dohodu o úrokoch v rozpore s dobrými mravmi, čo by spôsobovalo jej neplatnosť zo zákona s poukazom na § 39 a 3 ods. 1 OZ. Zrejme to bolo motívom pre žalovaného vyhnúť sa takémuto posúdeniu cez stanovenie administratívneho poplatku. Súd zdôrazňuje, že to, že poplatky za správu úveru boli zakázané až od 10.6.2013 neznamena, že dovtedy mohli byť v neprimeranej výške tak, ako je tomu v danom prípade. Spotrebiteľ nemá možnosť zo zmluvy zistiť aké konkrétne plnenie sa mu dostane zaspomínaný poplatok. Ten je preto neurčitý a je teda daný dôvod na vyhlásenie jeho neprijateľnosti. V tejto súvislosti možno poukázať aj na rozhodnutie Vrchného krajského súdu v Karlsruhe č. AZ 17U192/2010z 3.5.2010, ktorý dospel k záveru o neprijateľnosti podstatne nižšieho administratívneho poplatku v rozsahu 2% z úveru za posudzovanie bonity klienta s tým, že nie je to v záujme spotrebiteľa, ale veriteľa.

Spotrebiteľ teda by mal platiť administratívny poplatok za dodané skutočné plnenie, musí byť preto predmet administratívneho poplatku určitý a musí byť v primeranej výške. Ak tieto atribúty nie sú splnené, spôsobuje to značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa a teda ide o neprijateľnú zmluvnú podmienku. Nejedná sa totiž o prípad vylúčenia súdnej kontroly v zmysle § 53 ods. 1 vety druhej OZ, keďže administratívny poplatok nepredstavuje hlavný predmet plnenia úverovej zmluvy (hlavný predmet je poskytnutie úveru za úrok, ako to vyplýva z § 497 Občianskeho zákonníka), navyše nie je vyjadrený určito (nie je zrejme za čo sa platí) a rozhodne nebol individuálne dojednaný (jeho výšku stanovil žalovaný bez možnosti ovplyvnenia žalobkyňou).

31. Súd v tejto súvislosti poukazuje na právny názor vyslovený v rozsudku Krajského súdu v Prešove zo dňa 8. júna 2017 sp.zn. 9Co 58/2017, podľa ktorého za neprijateľnú podmienku je potrebné považovať podmienku vyvolávajúcu v neprospech spotrebiteľa, ktorý je slabšou zmluvnou stranou v záväzkovom vzťahu, hrubú nerovnováhu. Znaky neprijateľnej zmluvnej podmienky napĺňa nielen tá podmienka, ktorá je neprimeranou, ale aj podmienka, ktorá je neurčitá alebo je v rozpore s „ratio legis“ toho zákonného ustanovenia, podľa ktorého bola dojednaná. V tomto zmysle za neprijateľnú zmluvnú podmienku správne súd prvej inštancie posúdil zmluvnú podmienku, ktorá vyjadruje finančný záväzok spotrebiteľa za plnenie, ktoré mu nie je po materiálnej stránke dodané a v skutočnosti slúži záujmom dodávateľa. Zo zmluvy vyplýva, že dlžník sa zaväzuje veriteľovi zaplatiť sumu poskytnutú ako úver zvýšenú o poplatok, ktorý predstavuje 3/4 z úverových prostriedkov. Odvolací súd je toho názoru, že požadovanie úhrady poplatku v takejto neprimeranej výške je neprijateľnou zmluvnou podmienkou. Nie je zrejme, že by malo ísť o plnenie spotrebiteľovi po materiálnej stránke dodané a nemôže ísť ani o plnenie, ktoré by malo byť v záujme spotrebiteľa. Pokiaľ by mal mať veriteľ u spotrebiteľského úveru nárok na poplatok, je nevyhnutné, aby sa takýmto poplatkom platilo skutočné plnenie poskytnuté spotrebiteľovi, ktoré je súčasne v jeho záujme. To, či zmluva neobsahuje neprijateľné zmluvné podmienky v rozpore so zákonom alebo v rozpore so zásadou dobrých mravov, súd skúma aj bez námietky spotrebiteľa a v prípade zistenia neprijateľnosti zmluvnej podmienky nepriznáva plnenie z takejto podmienky žiadané. To, že výška poplatku nie je limitovaná právnym predpisom neznamena, že žalovaný ako veriteľ mal by

byť oprávnený na zaplatenie poplatku v akejkoľvek výške. Poplatok vo výške 3/4 sumy úveru nemôže byť v súlade s princípom dobrých mravov, naopak, vykazuje znaky civilnoprávnej úžery. Ak mal žalovaný, ako z odvolania vyplýva, za to, že poplatok je aj odplatom za úver v zmysle dohodnutých úrokov z úveru, je potrebné uviesť, že takáto konštrukcia vyjadrenia ceny úveru vo forme úrokov z úveru je neurčitá, neprehľadná a ak by aj poplatok za úver mal byť konštruovaný ako sumár platby za administráciu a úroky, nič to nemení na závere o jeho neprijateľnosti v zmysle výšky v pomere k samotnej sume úveru. Pokiaľ teda žalobkyňa žalovanému zaplatila na úhradu záväzku zo zmluvy o úvere aj sumu, na ktorú žalovaný nemal nárok, znamená to, že žalovaný od žalobkyne prijal plnenie, na ktoré nárok nemá, keďže ho prijal bez právneho dôvodu, dôsledkom čoho je vznik bezdôvodného obohatenia na jeho strane. Vydanie tohto obohatenia žalobkyňi preto súd prvej inštancie uložil správne.

32. Vo vzťahu k Zmluve o zabezpečení splátok úveru, súd poukazuje na ustálenú prax súdov v obvode tohto súdu, ktoré judikujú, že takáto zmluva je neprijateľnou zmluvnou podmienkou. Poukazujú na to, že táto síce formálne predstavuje samostatnú zmluvu, ale z pohľadu posúdenia neprijateľnej zmluvnej podmienky a vylúčenia súdnej kontroly je potrebné prijať logický záver o tom, že aj v tomto prípade súdna kontrola nemôže byť vylúčená. Ide o akcesorickú zmluvu naväzujúcu na úverovú zmluvu, keďže jej obsahom je len spôsob splácania dohodnutého úveru. Hlavným predmetom plnenia je teda stále poskytnutie úveru za úrok. Iný výklad pripúšťajúci vylúčenie súdnej kontroly takejto zmluvy by bol v rozpore s ratio legis ustanovenia § 53 ods. 1 OZ, dodávateľ by totiž mohol základnú (úverovú) zmluvu rozčleniť na viaceré samostatné zmluvy, ktoré by upravovali samostatne jednotlivé zmluvné podmienky a to by znamenalo, že v každej takejto zmluve by zmluvná podmienka bola hlavným predmetom plnenia, čo by znemožňovalo posúdenie jej neprijateľnosti. Takýto výklad nepochybne by bol v rozpore so sledovaným účelom citovanej právnej úpravy. Je zrejmé, že pri hotovostnom úvere musela byť uzavretá aj táto zmluva. Uvedená skutočnosť znamená, že do RPMN mala byť zahrnutá aj odmena podľa tejto zmluvy, ako to vyplýva z § 2 písm. g) ZoSÚ.

33. Nezahrnutie odmeny zo zmluvy o zabezpečení splátok do RPMN možno teda považovať za nekalú obchodnú praktiku, ktorá je zo zákona zakázaná a preto aj z toho dôvodu je potrebné žalobe o vyslovenie neprijateľnosti tejto zmluvnej podmienky vyhovieť.

Tak zmluva o zabezpečení splátok úveru ako aj úverová zmluva sú formulárovými zmluvami, ktorých obsah žalobkyňa ako spotrebiteľka nemohla ovplyvniť. Preto ich nie je možné považovať za individuálne dojednané.

Odmena za výber splátok predstavuje viac ako 50% poskytnutého úveru a výrazne presahuje dohodnutý úrok a administratívny poplatok. Ide o zmluvnú podmienku dohodnutú zjavne v neprospech žalobkyne ako spotrebiteľky, pretože takúto službu si nevymienila a nanútil ju jej žalovaný, pričom výška odmeny je neprimeraná, nepochybne v rozpore s dobrými mravmi.

34. Vo vzťahu k premlčacej lehote súd prihliadol k tomu, že žalovaný ako nebankový subjekt, poskytujúci úvery vo svojej podnikateľskej sfére a disponujúci aj potrebným aparátom právnych poradcov, opakovane a dlhodobo a o tom niet žiadnych pochyb, formulárovo uzatváral takéto zmluvy so spotrebiteľmi, jeho konanie vykazuje znaky nepriameho úmyslu a je na mieste aplikácia o desaťročnej premlčacej lehote.

35. Súd poukazuje na tú skutočnosť, že v občiansko-právnych vzťahoch sa za úmysel považuje nielen úmysel priamy - dolus directus, kedy druhá strana chcela porušiť a ohroziť záujmy chránené druhej osoby, ale aj úmysel nepriamy - dolus indirectus, kedy za takto úmyselného konanie sa považuje aj konanie druhej strany, ktorá vedela, že svojím konaním môže porušenie alebo ohrozenie práva spôsobiť a pre prípad, že ho spôsobí, bola s tým uzrozumená. Žalovaný nepochybne vedel, že porušuje ustanovenia ZoSÚ aj OZ v podstatných náležitostiach zmluvy a že existuje spotrebiteľská legislatíva v Občianskom zákonníku a to v § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka na ochranu spotrebiteľa ako slabšej strany a že tento spotrebiteľ je slabšou stranou sporu. Bolo jeho povinnosťou takto k nemu aj pristupovať.

36. Ohľadom premlčania súd ďalej poukazuje na to, že premlčanie je jeden z tradičných a významných inštitútov súkromného práva. Hlavným zmyslom existencie premlčania je stimulovať veriteľa k rýchlemu a včasnému uplatneniu jeho práva a zároveň snaha predchádzať v konkrétnych prípadoch dôkaznej núdzi na strane veriteľa v súdnom konaní a prispieť aj k právnej istote účastníkov občianskoprávných vzťahov. Ak by totiž veriteľ po tom, čo mu vznikla možnosť uplatniť svoje práva príliš dlho s uplatnením

svojho práva otáľal, sťažila by sa tým možnosť dopátrať sa skutkového stavu a sťažilo by to aj dôkazné konanie a zároveň by vznikol na dlhú dobu trvajúci nevyriešený právny vzťah a tento by neprispieval k právnej istote.

37. Keďže teda úver je potrebné považovať za bezúročný a bezpoplatkov a plnenie zo zmluvy o zabezpečení splátok úveru za nedôvodné, žalobkyňa má právo v zmysle §§ 451 a nasl. OZ na vrátenie bezdôvodného obohatenia, ktoré spočíva v rozdieli medzi sumou poskytnutou a to 960 eur a sumou zaplatenou teda 1 785,58 eura, čo predstavuje žalovanú istinu.

38. Žalobkyňa má nárok aj na zákonné úroky z omeškania podľa § 517 ods. 2 OZ vs prihladnutím na výšku úrokov z omeškania podľa vládneho nariadenia č. 87/1995 Zb. vo výške aj odo dňa, od kedy ich žiada priznať.

39. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol podľa ustanovení §§ 255 a 262 CSP., podľa ktorých súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

O nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

40. Súd ustalaľuje, že žalobkyňa mala vo veci plný úspech, a preto jej priznal voči žalovanému nárok na 100% náhradu trov konania.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie v lehote 15 dní od doručenia rozhodnutia na Okresný súd Prešov. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha. (odvolací návrh).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

a) neboli splnené procesné podmienky,

b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,

c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,

d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo

h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné

uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má

vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania. (§ 365 CSP).